

8 березня 2012 За нами майбутнє! №22

З Міжнародним жіночим днем!

У цей світливий день прийміть найщиріші вітання з прекрасним весняним святом краси і любові - 8 Березня. Це не випадковість, що воно відзначається на початку весни, саме тієї щасливої пори, коли природа робить перший подих на повні груди, коли люди чекають тепла, оновлення, ніжності. Це свято пробудження природи, свято початку весни. Це свято, коли ми, чоловіки, приносимо хвалу жінці, без якої наш рід не міг би зайняти гідне місце у світі, без якої ми не змогли б стати нацією і народом.

Жінка багато в чому схожа на весну: лагідністю, красою, емоційністю, веселковою насыченістю почуттів. І саме завдяки жінкам, їх любові і доброті, чоловіки долають негаразди, не втрачають надії і вірять у краще. Адже тепло і ласка серця жінки-матері, дружини, коханої, її ніжна усмішка долають усі прикроці нашого буття.

Сьогодні Ви берете активну участь у всіх сферах життя, вносите неоцінений вклад у соціально-економічний розвиток нашого міста і всієї країни. Важко назвати хоч одну сферу діяльності, де б не працювали жінки, адже неможливо уявити собі будь-яку професію без чарівних посмішок, дбайливих рук і небайдужих жіночих сердець. Ваші дзвінкі голоси та лагідні очі реально змінюють наше буття на краще, наповнюють життя новим змістом.

Але в першу чергу світливий образ прекрасної половини людства завжди був символом світу, домашнього вогнища, сімейного благополуччя. Тому за всіх часів найтепліші і найласкавіші слова були присвячені саме жінці. Високий і святий образ Жінки-матері, берегині сімейного вогнища, улюбленої і вірної супутниці. Поки існує світ, ми не перестаємо схилятися перед жіночим покликанням дарувати життя і наповнювати його високим змістом любові, добра і краси.

Ми, чоловіки, не втомлюємося захоплюватися вашим умінням прощати, любити і чекати! А ваше тепло і ласку приймаємо як найдорожчу нагороду, розуміючи при цьому, як багато заборгували перед вами за ваше терпіння, працю, турботу про близьких і дорогих людей!

Ви живіте наше буття яскравими фарбами, нади-

хаєте нас на нові звершення.

Доземний уклін вам за сумлінну працю, розуміння, сердечність, милосердя, якими сповнені ваші ніжні душі!

У цей святковий день, у першу чергу, бажаємо вам щастя і здоров'я. Нехай на ваших обличчях завжди розквітає краса, як розквітають квіти навесні. Хай зігриває вас турбота чоловіків, а прекрасні почуття дарують натхнення на нові творчі успіхи і життєві перемоги! Нехай ваша життєдайна сутність оберігає і ріднить усіх під благословенним небом України на довгі та щасливі літа.

Безмежного щастя Вам, любі наші! Великого кохання, міцного здоров'я, затишку та благополуччя у Ваших родинах! І нехай береже Вас Бог!

З повагою чоловіки ПТ та КІСумДУ

Ты - женщина, ты - книга между книг,

Ты - свернутый, запечатленный свиток;

В его строках и дум и слов избыток,

В его листах безумен каждый миг.

Ты - женщина, ты - ведьюмовский напиток!

Он жжет огнем, едва в уста проник;

Но пьющий пламя подавляет крик

И славословит бешено средь пыток.

Ты - женщина, и этим ты права.

От века убрана короной звездной,

Ты - в наших бездрах образ божества!

Мы для тебя влечем ярем железный,

Тебе мы служим, тверди гор дробя,

И молимся - от века - на тебя!

шлейф

Різдвяна подорож

У Різдвяну ніч група туристів, сідаючи на потяг до Івано-Франківська, не здогадувалася про те, що вже зовсім скоро перенесеться у справжню зимову казку, яка здавалося б, назавжди лишилась у такому далекому і недосяжному дитинстві.

Вже наступного дня студенти та викладачі Кононівського інституту та Політехнічного технікуму СумДУ щасливо озиралися навколо. Від велично казкової краси Карпатського Покуття зводило подих. Звідусіль насувалися мовчазні, покриті віковою сивиною гори, оповиті пухкою синьо-зеленою ковдрою смерек та ялиць. Покаті та приборкані часом гірські схили щільно обплелетені мереживом річок та струмочків. Не бажаючи засинати, вони то гомоніли з камінчиками, то збігалися до гурту, то знов розлучалися, несучи вітання від гір долинам.

І вся та карпатська краса, здавалося, поринула в глибокий спокійний сон під білим, таким омріянним нами сніgom. Той пухкий, схожий на хмаринки, що спустилися на землю, сніг ніби запрошуєвав усіх побігати по ньому, прим'яти лижами та санчатаами, перетворити на снігову бабу, розкидати сніжками.

Із першим золотим промінчиком сонця ця різnobарвна юрба великих і малих лижників, що так раптово вторглися у зимову феєрію вже стрімголов неслась білими схилами Буковелі назустріч новим незабутнім враженням. Попереду на них чекали усміхнені гуцульські обличчя, привітний теплий гостинний двір

у Микуличиному, затишні приемні вечори у веселому товаристві, неймовірно смачні карпатські страви, п'янкі сушені гірські трави, нові знайомства, санчата

у Ворохті, водоспади, мальовничі пейзажі Покуття та Верховини, височезні підйомники та крутезні схили, страх перед спуском та щастя від подолання траси, і ще добра тисяча спогадів та вражень, що назавжди оселилися в думках і душах подорожуючих. І ще та пісня, що з першого дня й досі лунає в голові при спогадах про Карпати – «Ой смереко, чарівна моя смереко...»

Так, Україні є чим пишатися!

Палєєва А.А.,
учасниця поїздки

Святкуємо Тетянин день разом!

25 січня 2012 року у ПТ та КІ СумДУ вперше відбулась святкова акція для усіх Тетян закладу. Студ-

енток та працівників з іменем Тетяна організатори зібрали разом для щирих та яскравих привітань. Більше тридцяти представниць цього прекрасного імені зібралися в одній святковій залі. Члени вокального та театрального гуртків влаштували справжнє свято! Тетянок привітав директор КІ СумДУ Віталій Володимирович Бібик, повідав історію імені та подавав іконки Отець Олександр. На чолі усіх Тетян, звісно ж, стала директор ПТ КІ СумДУ Тетяна Вікторівна Гребеник, яка власним прикладом довела, що від імені людини залежить багато її особистісних якостей. Родзинкою свята стало створення наймасовішого фото Тетян. Маємо надію, що усі бажання цього дня здійснятися!

Тетяни, зі святом Вас!

Міжнародна поїздка до Балтії

Нешодавно повернулись з міжнародної поїздки до Польщі та країн Балтії представники Політехнічного технікуму та Конотопського інституту СумДУ Гребеник Тетяна Вікторівна та Грищенко Тетяна Вікторівна. Поїздка відбулась з ініціативи Державної служби молоді та спорту України з метою розвитку міжнародного молодіжного волонтерського руху, формування здорового способу життя серед дітей та молоді, виявлення та підтримки творчих ініціатив у рамках співпраці Всеукраїнської молодіжної громадської організації «Серце до серця», Естонської та Литовської громадських організацій «Серце до серця» з Українським державним центром позашкільної освіти Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України.

Подібні поїздки проводяться організаторами не часто – один-два рази на рік. Учасниками програми стають ті щасливці, які щоденно

ки були представники районних, міських, обласних державних адміністрацій, співробітники, учні та студенти загальноосвітніх та вищих навчальних закладів, лідери молодіжних громадських і благодійних організацій та засобів масової інформації.

Основною характерною особливістю кожного учасника є на-

ні разом. Під час подорожі люди спілкувались, обмінювались певним досвідом, ідеями та задумами.Хоча наприкінці програми кожен зазначив, що через її насиченість було обмаль часу для спілкування з такими цікавими різносторонніми особистостями.

А програма була дійсно насиченою. Кожного дня – нові країни, нові враження та емоції. Представників України вітали Варшава, Вільнюс, Рига, Таллінн та зачісній Хельсінкі. Спілкування з представниками місцевих громадських організацій плавно переходило в ознайомлення з культурною спадщиною країн та їх столиць, кожна з яких вражала своїми історичними пам'ятками, неповторною архітектурою та яскравістю передноворічних вогнів.

Яке враження від поїздки? Яскраве. Кожен учасник програми відзначив, що краса Балтії неповторна, кожна країна дивовижна своїм колоритом та багатством духовності нації. Але висновок один, гарно – скрізь, але вдома – набагато краще.

Грищенко Тетяна Вікторівна,
учасник поїздки

кропіткою працею доводять супільству важливість своєї роботи і необхідність робити все можливе для формування морально здорового та небай дужого суспільства країни. Серед учасників поїзд-

яність активної життєвої позиції та певні досягнення у власній сфері діяльності. Майже кожен регіон країни делегував для поїздки своїх представників. Тому, дійсно, цікаві особистості були зібра-

Актуально

Свято Масляної

Немає в слов'ян іншого такого свята, яке б проходило так бурхливо й весело, як Масляна!

Адже потім довгих сім тижнів не можна буде веселитися, танцювати та сміятися, очищаючись від гріхів мирських. Народ і досі вірить, що, якщо гарненъко не відвєсти душу в цей період, потім цілій рік доведеться жити в нещасті, по-справжньому «сьорбнуті горя». Масляна 2012 р. починалась з 20 лютого й тривала до 26 лютого.

Це свято символізує проводи зими та зустріч із весною. Масляна поділяється на три частини: зустріч у понеділок; широкий четвер; прощальна неділя. Це є остан-

ній тиждень напередодні Великого посту. Загалом побожним людям цей тиждень дає можливість досходу попоїти напередодні сурового посту, а іншим — порозважатися.

У нашому місті також весело й цікаво святкували Масляну. Водили хороводи навколо обрядового стовпа, брали участь у різноманітних конкурсах, кущували млинці та пили чай. Хоча день й не радував чудовою погодою,

але це ні в якій мірі не завадило незабутньо відпочити та набратися позитивних емоцій на тиждень уперед. Особливо потішили народ сміливці, які наважились дістати подарунки з обрядового стовпа (що є невід'ємною частиною святкування) та й взагалі пануюча весела атмосфера свята. Активно долучились до проведенням

свята і студенти ПТ та КІ СумДУ,

які показали, що традиції не забиваються, а молодь з повагою відноситься до надбань свого народу. Так, студентами та викладачами було організовану цікаву програму святкування, до якої входили спортивні змагання, хоровод навколо обрядового стовпа та, безперечно, позитивні емоції для котоногчан.

Адже коли, як не Масляну, усе місто збирається зустріти весну!

Батурина В.В.,
викладач

Крізь пекло афганської війни

21 лютого актовій залі відбулась загальна виховна година, присвячена Дню пам'яті воїнів-афганців. 15 лютого відзначають скорботний день пам'яті воїнів-афганців.

Саме цього лютневого ранку ми зібралися всі разом, щоб вшанувати пам'ять тих, хто не повернувся з афганської війни, щоб дізнатися про героїв тих страшних подій.

На виховну годину були запрошенні ветерани: Хоміч В.Ф. і Величко М.М., який після випуску з технікуму призвався на службу в до Афганістану. Вітали їх студенти: Черевко С., Авраменко О., Юрченко І., Максимович Д., Годунов І. - зі сцени лунали пісні, виконувані під гітару.

Страшні цифри, а саме – 13 тисяч 832 юнаки колишнього Радянського Союзу не повернулися додому, 312 – пропали безвісти, доля 330 – невідома.

27 грудня 1979 року для тисяч людей назавжди стала чорною датою в календарі. Саме в той день розпочалась жорстока, кривава війна в Афганістані, війна, яка розтяглася на довгі 10 років. Страшних років очікування, невідомості.

I для тих, хто під палючим сонцем Афгану, і для тих, хто залишився вдома, очікування було нестерпним, невідомість мутила душі перших і других.

Для багатьох ця війна і досі не закінчилась. Її кривавий слід тягнеться аж до сьогодні, знаходить свій відбиток у тривожних спогадах.

Ми не маємо права забувати своїх героїв, яким би страшним не було минуле – це наше минуле. Можливо, для когось, забути його – означає отримати більш комфортне і спокійне майбутнє, в якому немає ні війни, ні болю, ні крові. Але це нечесне твердження. Підло і бездушно забувати тих, хто віддав своє життя за мирне небо над головою. Затулив нас, своїх нащадків, грудьми.

Ми вдячні Вам, наші герої, що сьогодні ви поруч з нами, що донесли до нас правду життя.

Фесенко А., Давиденко А., ЖТ-11

дозвілля

День Святого Валентина:

думки з приводу...

Напередодні Дня закоханих у нас виникла ідея провести власне розслідування. Адже кому, як не нам, майбутнім журналістам, цікавитися питанням відношення студентів до цього свята.

А все ж таки, чим для кожного з нас є День Святого Валентина? Що ховається під червоно-рожевою мішурою? Чи заслуговує це свято такого ажотажу, який здійнявся навколо нього в останні роки?

Проводячи опитування, ми почули різні думки: позитивні, нейтральні та негативні. Серед студентів виявилась група «невиліковно» закоханих, прихованих заздрісників, байдужих одинаків та сентиментальних романтиків.

«Невиліковні» закохані, які вже мають другу половинку, планують цей день провести разом та ще раз освідчитися один одному в коханні. Вони все свято проводять «рука в руці», із ніжністю дивляться один одному в очі, а їх серця б'ються в унісон... Однак серед таких закоханих зустрілися й ті, що не виявили особливо урочистого настрою. Можливо, це вплив рутинної буденності?

День Першокурсника або Вустами Амура

14 февраля 2012 года в ПТ и КИСумГУ состоялась концертно-развлекательная программа, посвященная как Дню всех влюблённых, так и Дню первокурсника «Устами Амура».

В конкурсе принимали участие студенты первых курсов Политехнического техникума КИСумГУ и студенты первого курса КИСумГУ. Представление было замечательным, конкурсанты выступали с различными номерами, такими как приветствие, вокал, танцевальный конкурс и юмор. Все команды выступили потрясающе, зрители и жюри были в восторге. Но некоторые команды, несмотря на свои замечательные выступления, были чуточку слабее. Не смотря на это, все были молодцы! Особенно хотим поздравить команды победителей – отделение “Строительство, ремонт и обслуживание железных дорог”

На противагу їм група прихованіх заздрісників ставиться до цього із чорним гумором: «вечеря, квіти, подарунки – відразу потрібо гроши зі стипендії, а як її немає, то зовсім відпадає будь-яке бажання святкувати». Як на нашу думку, вони просто не знайшли ще своєї половинки, а тому їх це свято так пригнічує.

За словами байдужих одинаків: «усі навколо носяться зі своєю любовною дурістю, яка наступного дня не має вже ніякого сенсу». Ця група проявилася феміністський настрій та холостяцькі нотки в бік «воркуючих голубків».

Найбільш очікуваним виявилось це свято для групи сентиментальних романтиків. Адже саме вони очікують в цей день почуття заповітне освічення в коханні.

Тож, як би там не було, День Святого Валентина – це свято, коли кожна закохана людина має нагоду проявити свої почуття. Адже саме в цей день настрій кохання витає в повітрі.

Студентки КІСумДУ групи ЖТ-11

и команду первокурсников КИ СумГУ, ведь они заняли первые места и выложились на все 100%! Так же в конкурсе были номинации на лучшее приветствие, лучший юмор, лучший вокал и лучший танец. Все команды показали себя с наилучшей стороны. Участники были невероятно красивы, у каждого горел огонь в сердцах, и был блеск в глазах. Все присутствующие смогли еще раз убедиться в том, что в Политехническом техникуме и Конотопском институте СумГУ учатся самые талантливые и разносторонне развитые, молодые, активные ребята, на которых и будет основываться будущее учебного заведения. Они доказали, что достойны этого, что наше «завтра» – в надежных руках!

Лозовицкая Кристина,
участник конкурса-фестиваля

руках жінки

**Шинкаренко Ольга Григоріївна,
заміститель директора КІІ СумДУ по науково-педагогічській роботі**

- **Какое самое яркое
Ваше воспоминание из
детства?**

- Солнце, море и песок... Азовское море, ни одного деревца вокруг и огромные волны.

- **Какую из своих жен-
ских обязанностей вы считаете наиболее
приятной?**

- Воспитание детей. Самая приятная, но и самая неблагодарная.

- **Сложно ли для Вас
быть лидером и руко-
водителем?**

- любая работа превращается в удовольствие. Если нет команды и идут раздоры – у подчиненных работа превращается в песок.

- **Есть ли у Вас хобби?**

- Есть – чтение книг. Читать научилась с четырех лет, с этого возраста стала постоянным «клиентом» библиотеки. Библиотека была в селе, меня туда пускали, и я могла читать все что угодно. Поэтому Стендаль читала в пятом классе, Пушкина – «Капитансскую дочку» – читала до школы. Помню, в первом классе, когда приехала комиссия проверять подготовку школы, задали вопрос: «Кто читал Пушкина?», я сказала, что читала «Капитанскую дочку»... Комиссия была в восторге. Причем я им рассказала сюжет. Сейчас любимым жанром книг для меня стали детективы – это сказка для взрослых с какой-то интригой.

- Нет, не сложно. Главное для любого руководителя – подобрать себе команду. Если есть хорошая команда

Беседовала М. Гомзарь, ЖТ – 11 к

**Барбара Наталія Вікторівна,
декан факультету ценої фармі навчання**

- **Розкажіть, будь ласка, про свої захоплення, хобі.**

- Зараз мое хобі – це читання книг (особливо жанру фентезі) і приготування домашньої їжі. Колись було в'язання, плетіння макраме, шиття, але всі ці захоплення витіснило свого часу написання дисертації.

- **Які Ви пригадуєте яскраві спогади з дитинства?**

- Найбільш яскраві спогади з дитинства пов'язані з моими бабусею та дідусем, із теплом їхніх сердець та абсолютною любов'ю до мене. Ця любов передбачала довіру, ласку, намагання допомагати в усьому й відсутність будь-якої критики. Якщо говорити про конкретні епізоди – це поїздки з батьками на море, на Сейм, родинні свята.

- **Який зі своїх обов'язків Ви вважаєте найбільш
приємним?**

- Найбільш приемними своїми обов'язками вважаю материнські. Це те, що змушує рухатись перед, що зігриває, надає сил, дозволяє поєднувати в собі силу й слабкість. Материнство, по суті, і є смыслом моєї життя.

- **Чи важко бути
керівником та лі-
дером?**

- Керівником бути важко й цікаво водночас. Посада зобов'язує й вимагає чимало, але й надає можливості для саморозвитку, для спілкування з неординарними особистостями, якими є всі (без винятку!) працівники й студенти нашого інституту.

Спілкувалась Залозна А., ЖТ – 11 к

Підведемо підсумки. Виконуючи багато років переважно обслуговуючі функції, сьогодні жінка-керівник, де б вона не працювала —гідно справляється з керівництвом, вона успішна і компетентна у своїй сфері. Сьогодні жінка вже сміливо заявляє: так, я теж можу, так, і я здатна. Вона просто робить свою справу і досягає успіху. А питання — приймати це чи ні — питання вчорашиного дня. Тому що в одній із сусідніх країн, хоч вірте хоч ні, але міністром оборони є жінка.